

РЕШЕНИЕ

№ 7524

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10677** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 64, ал.7 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Р. Г. С.,ЕГН [ЕГН] от [населено място],срещу Разпореждане от 21.10.2023г. на полицейски инспектор при 03-РУ на СДВР,издадено на основание чл.64 ЗМВР.Твърди се,че обжалвания административен акт е издаден от материално некомпетентен административен орган,при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административно производствените правила и в несъответствие с целта на закона, поради което се иска да бъде обявен за нищожен или при условията на евентуалност да бъде отменен,като незаконосъобразен.Претендира се присъждане на направените разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява, представлява се от адв.Р. редовно упълномощена,която поддържа жалбата.Моли процесният акт да бъде обявен за нищожен,алтернативно отменен,като незаконосъобразен. Депозира списък с разноски.

Ответникът – полицейски инспектор при 03-РУ на СДВР-Ц. В. М.,редовно призован не се явява,не се представлява.

Административен съд София град,като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С обжалваното Разпореждане от дата 21.10.2023г., в 11:20 часа, Ц. В. М. в качеството му на полицейски инспектор при 03-РУ-СДВР, на основание чл.64 от ЗМВР в изпълнение на възложените му правомощия по охрана на обществения ред, е разпоредил на жалбоподателката Р. Г. С., "да не преминава заграденият периметър от полицейските служители разположени пред паметника на „Св.София“ и да не застава пред товарен автомобил тип-„вишка“ с което застрашава живота и здравето си.“Разпореждането изготвено на бланка/на МВР прилож.№1 т.1/, със съответните реквизити, и на гърба се съдържа текст за допускане на предварителното му изпълнение на основание чл.60, ал.1 АПК. Указано е че предварителното изпълнение подлежи на обжалване. Същото е подписано от Р.С., като е отбелязано от жалбоподателката, че същото е съставено в 03-РУ-СДВР, след задържането и, като не отговаря на случилото се./л.20/

По преписката е приложена докладна записка от дата 21.10.2023г. от полицейски инспектор при 03-РУ-СДВР./л.7/ Според изложеното в същата, на 21.10.2023г. около 11:00ч. екип на 03-РУ-СДВР, оказал съдействие на АП-31 и Общинска полиция за охрана на обществения ред пред паметника на „Св.София“ в [населено място]. В докладната е отразено, че е задържано лицето Р. Г. С. т.к. не е изпълнявала полицейски разпореждания, да не преминава заградения периметър от полицейски служители около паметника.

За изясняване на делото от фактическа страна е допуснат по искане на жалбоподателката до разпит Н. В. В., които е уведомил кмета на София за протести в периода 14.10.2023г. до 12.11.2023г. на основание чл.11 ЗСММ в [населено място].

В съдебно заседание свидетелят заяви следното: Организиран съм протестно мероприятие на паметника „Света София“ миналата година, като част от група протестни прояви по Закона за събранията, митингите и манифестациите (ЗММ). Всеки от нас има право да изрази своето мнение. Тогава бях кандидат за кмет и общински съветник на една политическа група. Уведомителното писмо съм отправил като гражданин, към кмета на СО. В няколко поредни писма съм описал какво ще се случи. Първоначално, в едно писмо от 06.10., след това от 13.10. конкретно за една проява на паметника – възнамерявах да вържа черна лента на очите на статуята на Св. София... Уведомителното писмо съм написал лично, но поканих Р. С., която познавам от години, да присъства на това събитие, за да може да го документира със своя телефон, което и направи. Тя присъства и първия път, когато ми попречи да го направя, и втория път, когато успях да го осъществя. По принцип полицията е призвана да защитава гражданския ред и гражданските права срещу злонамерени действия, които пречат на осъществяването на такива прояви. Не съм получил забрана от кмета на общината и съм направил всичко, необходимо от закона, за да уведомя за това мероприятие. С помощта на една вишка вързах очите на статуята. Половин – един час след това, дойдоха от 4 – 5 коли с полицаи от СДВР, от 03 РУ - СДВР, от Общинска полиция, с откритото намерение да попречат на това мероприятие и да свалят вързания плат от очите на статуята. Г-жа С. е странично лице, присъстваше, снимаше през цялото време. Понеже г-жа С. снимаше този полицейски произвол, трима души от присъстващите полицаи искаха да й вземат телефона, тя си го сложи

между краката, те ѝ извиха ръцете, заобиколиха я от всички страни и с помощта на силата, която те притежават – все пак са трима мъже, я закараха до една от техните коли и я отведоха в полицията. В това се изразяваше присъствието на полицията. На място нямаше заграждение нито от полицаите, нито от мен. Мястото е достъпно за всички, имаше хора, които просто зяпаха какво се случва или се разхождаха.“

Съдът намира, че няма основание да не бъдат кредитирани показанията на разпитаният свидетел, показания не противоречат на останалите писмени доказателства по делото и допринасят за изясняване на фактическата обстановка.

Разпореждането е връчено лично на жалбоподателката на дата 21.10.2023 година. Жалбата е депозирана, чрез пощенски оператор на 06.11.2023 г. в деловодството на АССГ.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

Обжалваното в настоящото производство разпореждане на полицейски орган с рег.№227р-23486 от 21.10.2023г. е издадено от Ц. В. М.. Същото е издадено на основание чл.64 от ЗМВР и е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Съобразно разпоредбата на 146 от АПК, съдът следва да извърши проверка на административният акт на всички основания посочени в цитираната разпоредба. Дали актът е издаден от компетентен орган и е в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Като правни основания за издаване му са посочени [чл. 64 от ЗМВР](#). Съгласно [чл. 64, ал.1 от ЗМВР](#), полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. В [чл. 6, ал.1 от ЗМВР](#) са регламентирани основните дейности на МВР: 1. оперативно-издирвателна; 2. охранителна; 3. разследване на престъпления; 4. осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации; 5. осигуряване на достъп на гражданите до службите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112); 6. информационна; 7. контролна; 8. превантивна; 9. административнонаказателна и предоставяне на административни услуги.

С определението за насрочване от 20.02.2024г. съдът е указал на ответника да представи доказателства за компетентността на полицейски инспектор при 03-РУ на СДВР-Ц. В. М., издал Разпореждане от 21.10.2023 г. по чл.64 ЗМВР, като полицейски орган по смисъла на чл.57 ЗМВР. Доказателства не са представени. С протоколно

определение от 16.04.2024г.,съдът е задължил началника на 03-РУ-СДВР,да представи доказателства за компетентността на полицейският орган издал разпореждането т. к. в същото е посочено,че издалият го полицейски инспектор е служител на 03-РУ-СДВР.Определенията на съдът не са изпълнени,нито от ответника,нито от прекият му ръководител.По делото не са представени доказателства за компетентност на полицейски инспектор Ц. М..Съгласно разпределената доказателствена тежест ответникът следва да докаже,че актът е издаден от компетентен орган -полицейски орган,които е бил натоварен с функции по осигуряване на обществения ред при провеждане на мероприятия,предвид чл.64, ал.1 ЗМВР и чл.14, ал.2, т.5.Такива доказателства не се събраха по делото,поради което и съдът приема,че не е доказана компетентността на издателя на акта.Липсата на компетентност на издателя на акта е особено тежък порок, който води до неговата нищожност – чл. 146, т. 1 АПК,поради което е безпредметно обсъждането на останалите отменителни основания по чл. 146, т. 2-5 АПК.С оглед горното, съдът намира,че обжалваното разпореждане следва да бъде обявено за нищожно,като издадено от некомпетентен административен орган.

С оглед изхода на делото право на разноси има жалбоподателят.Същите са своевременно поискани.На основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът ще бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноси в размер на 760,00 лв., представляващи 10,00лв. заплатена държавна такса за образуване на производство и 750лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2, предл. 1 и чл. 143, ал.1 от АПК, АССГ,34 състав,

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА за нищожно Разпореждане на полицейски орган с рег.№227р-23486 от 21.10.2023г.,издадено от Ц. В. М.-полицейски инспектор при 03-РУ на СДВР,издадено на основание чл.64 ал.1 ЗМВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Р. Г. С., [ЕГН] сумата 760(седемстотин и шестдесет) лева,от които 10 (десет) лева държавна такса за образуване на административно дело и 750 (седемстотин и петдесет) лева адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.Препис от него да се изпрати на страните по делото на основание [чл. 138 от АПК](#).

съдия: